

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE

af 13. juni 2002

om fælles efterforskningshold

(2002/465/RIA)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Franske Republik, Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et af EU's mål er at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, og målet skal nås ved at forebygge og bekæmpe kriminalitet gennem et tættere samarbejde mellem medlemsstaternes politi, toldmyndigheder og andre kompetente myndigheder under overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, der alle er principper, som Unionen bygger på, og som medlemsstaterne har til fælles.
- (2) Det Europæiske Råd den 15.-16. oktober 1999 i Tammerfors opfordrede til, at der snarest oprettes fælles efterforskningshold som forudsat i traktaten, i første omgang til bekæmpelse af narkotika- og menneskesmugling samt terrorisme.
- (3) Artikel 13 i konventionen, udarbejdet af Rådet i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union, om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater ⁽³⁾ indeholder en bestemmelse om oprettelse af fælles efterforskningshold og deres opgaver.
- (4) Det er Rådets udtrykkelige ønske, at der træffes de nødvendige foranstaltninger for, at denne konvention ratificeres snarest muligt og under alle omstændigheder i løbet af 2002.
- (5) Rådet anerkender betydningen af at reagere hurtigt på Det Europæiske Råds opfordring til, at der snarest oprettes fælles efterforskningshold.
- (6) Rådet finder, at der nu er behov for at vedtage en specifik juridisk bindende retsakt på EU-plan om fælles efterforskningshold, som skal omfatte fælles efterforskning af

såvel narkotika- og menneskesmugling som terrorisme, således at bekæmpelsen af international kriminalitet kan blive så effektiv som muligt.

- (7) Rådet finder, at sådanne efterforskningshold først og fremmest bør have til opgave at bekæmpe terrorhandlinger.
- (8) De medlemsstater, der opretter et efterforskningshold, bør træffe afgørelse om dets sammensætning, formål og varighed.
- (9) Når det er muligt og i overensstemmelse med gældende ret, bør de medlemsstater, der opretter et efterforskningshold, kunne beslutte, at personer, som ikke repræsenterer medlemsstaternes kompetente myndigheder, kan deltage i holdets arbejde, og at sådanne personer kan omfatte repræsentanter for f.eks. Europol, Kommissionen (OLAF) eller tredjelandes myndigheder, herunder navnlig repræsentanter for USA's retshåndhavende myndigheder. I sådanne tilfælde bør aftalen om oprettelse af efterforskningsholdet indeholde nærmere bestemmelser om et eventuelt ansvar for sådanne personer.
- (10) Et fælles efterforskningshold bør operere inden for en medlemsstats område i overensstemmelse med gældende ret i den pågældende medlemsstat.
- (11) Denne rammeafgørelse berører ikke andre eksisterende bestemmelser eller ordninger om oprettelse af fælles efterforskningshold og om sådanne holds opgaver —

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Fælles efterforskningshold

1. Ved en fælles aftale kan de kompetente myndigheder i to eller flere medlemsstater med et bestemt formål og for et begrænset tidsrum, der kan forlænges efter fælles overenskomst, oprette fælles efterforskningshold med henblik på strafferetlig efterforskning i en eller flere af de medlemsstater, der opretter holdet. Sammensætningen af holdet fastsættes i aftalen.

⁽¹⁾ EFT C 295 af 20.10.2001, s. 9.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 13.11.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 197 af 12.7.2000, s. 1.

Fælles efterforskningshold kan især oprettes,

- a) hvis en medlemsstats efterforskning af strafbare handlinger nødvendiggør en vanskelig og krævende efterforskning, der har forbindelse til andre medlemsstater
- b) hvis flere medlemsstater er i færd med at efterforske strafbare handlinger, der som følge af sagens omstændigheder kræver, at de berørte medlemsstater koordinerer og afstemmer deres indsats.

En anmodning om oprettelse af et fælles efterforskningshold kan fremsættes af en hvilken som helst af de berørte medlemsstater. Holdet oprettes i en af de medlemsstater, hvor efterforskningen formodes at skulle finde sted.

2. Anmodninger om oprettelse af fælles efterforskningshold skal ud over de oplysninger, som er nævnt i de relevante bestemmelser i artikel 14 i den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager og artikel 37 i Benelux-traktaten af 27. juni 1962, som ændret ved protokollen af 11. maj 1974, indeholde forslag til sammensætning af holdet.

3. Et fælles efterforskningshold opererer på de medlemsstaters område, som opretter holdet, på følgende generelle betingelser:

- a) Holdet ledes af en repræsentant for den kompetente myndighed, der deltager i den strafferetlige efterforskning, fra den medlemsstat, hvor holdet opererer. Holdets leder handler inden for sine beføjelser i henhold til national ret.
- b) Holdet udfører sine opgaver i overensstemmelse med national ret i den medlemsstat, hvor det opererer. Medlemmerne af holdet udfører deres opgaver under ledelse af den person, som er omhandlet i litra a), under hensyn til de betingelser, der er fastlagt af deres egne myndigheder i aftalen om oprettelse af holdet.
- c) Den medlemsstat, hvor holdet opererer, træffer de nødvendige organisatoriske foranstaltninger for opgaverne.

4. Medlemmer af det fælles efterforskningshold, der kommer fra andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor holdet opererer, betegnes i denne rammeafgørelse som medlemmer, der er »udlånt« til holdet.

5. Medlemmer, der er udlånt til det fælles efterforskningshold, har ret til at være til stede, når der træffes efterforskningsmæssige foranstaltninger i den medlemsstat, hvor holdet opererer. Holdets leder kan dog af særlige grunde i overensstemmelse med national ret i den medlemsstat, hvor holdet opererer, træffe anden afgørelse.

6. Et medlem, der er udlånt til det fælles efterforskningshold, kan i overensstemmelse med national ret i den medlemsstat, hvor holdet opererer, af holdets leder få til opgave at gennemføre visse efterforskningsmæssige foranstaltninger, for så vidt dette er blevet godkendt af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor holdet opererer, og i den medlemsstat, der har udlånt medlemmet.

7. Hvis et fælles efterforskningshold finder det nødvendigt at træffe efterforskningsmæssige foranstaltninger i en af de med-

lemsstater, der har oprettet holdet, kan de medlemmer, der er udlånt til holdet af den pågældende medlemsstat, anmode denne stats kompetente myndigheder om at træffe disse foranstaltninger. Foranstaltningerne vurderes i den pågældende medlemsstat på samme måde, som hvis der blev anmodet om dem i forbindelse med en national efterforskning.

8. Hvis et fælles efterforskningshold har brug for bistand fra andre medlemsstater end dem, der har oprettet holdet, eller fra et tredjeland, kan anmodningen om bistand fremsættes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor holdet opererer, over for de kompetente myndigheder i den anden berørte stat i overensstemmelse med de relevante instrumenter eller aftaler.

9. Et medlem af et fælles efterforskningshold kan i overensstemmelse med den nationale ret, som vedkommende er underlagt, og inden for sine beføjelser give holdet oplysninger, som er tilgængelige i den medlemsstat, hvorfra vedkommende er udlånt, med henblik på den strafferetlige efterforskning, som holdet foretager.

10. Oplysninger, som et medlem eller et medlem, der er udlånt til holdet, retmæssigt er kommet i besiddelse af i forbindelse med sin deltagelse i et fælles efterforskningshold, og som ikke på anden vis er tilgængelige for de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, må anvendes:

a) til de formål, der lå til grund for oprettelsen af holdet

b) med forbehold af forudgående samtykke fra den medlemsstat, hvor oplysningerne blev stillet til rådighed, til at afsløre, efterforske og forfølge andre strafbare handlinger. Et sådant samtykke kan kun nægtes i de tilfælde, hvor en sådan anvendelse ville bringe en strafferetlig efterforskning i den pågældende medlemsstat i fare, eller hvor denne medlemsstat ville kunne afslå gensidig retshjælp

c) til at afværge en umiddelbar, alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed, jf. dog litra b), forudsat at der efterfølgende indledes en strafferetlig efterforskning

d) til andre formål, i den udstrækning dette er aftalt mellem de medlemsstater, der har oprettet holdet.

11. Denne rammeafgørelse berører ikke andre eksisterende bestemmelser eller ordninger om oprettelse af fælles efterforskningshold og om sådanne holds opgaver.

12. I den udstrækning der er hjemmel herfor i den nationale ret i de berørte medlemsstater eller i eventuelle juridiske instrumenter, der finder anvendelse mellem dem, kan det aftales, at andre end repræsentanter for de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der opretter det fælles efterforskningshold, kan deltage i holdets arbejde. Der kunne f.eks. være tale om embedsmænd fra organer, der er oprettet i medfør af traktaten. De rettigheder, der ved denne rammeafgørelse tilkendes medlemmer af holdet eller medlemmer, der er udlånt til holdet, gælder ikke for sådanne personer, medmindre andet udtrykkeligt er aftalt.

*Artikel 2***Strafferetligt ansvar**

Under de i artikel 1 omhandlede opgaver sidestilles embedsmænd fra en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor opgaven udføres, med embedsmænd fra sidstnævnte medlemsstat for så vidt angår eventuelle strafbare handlinger, der begås mod eller af dem.

*Artikel 3***Civilretligt ansvar**

1. Når en medlemsstats embedsmænd udfører opgaver på en anden medlemsstats område efter artikel 1, er førstnævnte medlemsstat ansvarlig for den skade, de måtte forvolde under udførelsen af deres opgaver, i overensstemmelse med den nationale ret i den medlemsstat, på hvis område de opererer.
2. Den medlemsstat, på hvis område den i stk. 1 nævnte skade forvoldes, erstatter disse skader på samme måde som skader forvoldt af dens egne embedsmænd.
3. Den medlemsstat, hvis embedsmænd har forvoldt skader på en anden medlemsstats område, skal godtgøre alle de beløb, som sidstnævnte medlemsstat har udbetalt i skadeserstatning til skadelidte eller disses retssuccessorer.
4. Bortset fra de i stk. 3 nævnte tilfælde giver den enkelte medlemsstat i det tilfælde, der er nævnt i stk. 1, afkald på at kræve skadeserstatninger godtgjort af en anden medlemsstat, dog med forbehold af eventuelle rettigheder over for tredjemand.

*Artikel 4***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse senest den 1. januar 2003.
2. Medlemsstaterne meddeler Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsforskrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. På baggrund heraf og andre oplysninger aflægger Kommissionen senest den 1. juli 2004 rapport til Rådet om denne rammeafgørelses virkninger. Rådet undersøger, i hvilket omfang medlemsstaterne har efterkommet rammeafgørelsen.

*Artikel 5***Ikrafttræden**

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i EF-Tidende. Dens virkning ophører, når konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater er trådt i kraft i samtlige medlemsstater.

Udfærdiget i Luxembourg, den 13. juni 2002.

På Rådets vegne
M. RAJOY BREY
Formand